

L'“Aplec de la Concòrdia”

Alguna vegada, volguts oients de “L'HORA DE CATALUNYA”, ja hem parlat d'aquest tema. Es a dir, de l'anomenat “Aplec de la Concòrdia”. Però avui ho volem fer per una raó especial. Hem rebut, a Girona —tots vosaltres ja sabeu que sóc gironí, encara que un xic trasplantat al cor de l'Empordà—, hem rebut, repetim, una simpàtica lletra signada per una amiga figuerenca. I aquesta lletra ens assabenta d'una trista nova. Es tracta de la malaltia que, des de fa uns mesos, té empresonat el nostre amic, senyor Melcior Comas i Ferragut, president treballador i entusiasta del “Foment de la Sardana Pep Ventura”, de la capital d'aquesta formosíssima plana riallera de la sirena i el pastor, i fervent enamorat de la dansa de tot un poble, que avança i estima donant-se les mans...

El senyor Melcior Comas és un fidel oient de “L'HORA DE CATALUNYA”. Sabem que cada dia escolta aquesta modesta emissió nostra; l'única en llengua vernacla que, diàriament, surt d'unes antenes de la radiodifusió espanyola, i que l'any passat va tenir l'honor d'ésser guardonada per l'“Obra del Ballet Popular”, de Barcelona. amb motiu del “Dia Universal de la Sardana 1966”. I per tant, després de saludar-lo amb tot l'afecte, des dels micròfons de la “Ràdio Popular de Figueres estant, i desitjar-li de tot cor que molt aviat millori, creiem oportú d'oferir-li i dedicar-li l'espai d'avui, amb la seva sardana de l'acabament, com cal suposar. I parlarem, com abans hem dit, de l'“Aplec de la Concòrdia”. D'una història força oblidada que potser el nostre amic ja coneixerà, però que, n'estem segurs, li agradarà, encara que així fos, de tornar-la a sentir i recordar.

L'“Aplec de la Concòrdia”, cars oients d'aquesta hora catalana, empordanesa i pirinenca, es feia cada any el 27 de setembre, diada de Sant Cosme i sant Damià, a l'ermita dels Sants Metges, del terme de Cruïlles, i era molt important.